

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De exemplis sanctorum Patrum. XVIII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

334 DE IMITATIONE CHRISTI
dum. Hic ergo probantur homines, sicut aurum in fornace. Hi
nemo potest stare, nisi ex toto corde se voluerit propter Deum
humiliare.

CAPVT XVIII.

De exemplis sanctorum Patrum.

Hebr. xi.

1. Intuere sanctorum Patrum viuida exempla, in quibus vera
perfectio refulsit & religio; & videbis quam modicum sit
& penè nihil, quod nos agimus? Heu quid est vita nostra, si illi
fuerit comparata? Sancti & amici Christi, Domino seruiuerunt
in fame & siti, in frigore & nuditate, in labore & fatione, in
vigiliis & ieiuniis, in orationibus & sanctis meditationibus, in
persecutionibus & opprobriis multis.

Ioan. I.

Matth. 7.

2. O quam multas & graues tribulationes passi sunt Apo-
stoli, Martyres, Confessores, Virgines, & reliqui omnes, qui Christi
vestigia voluerunt sequi. Nam animas suas in hoc mundo ode-
runt, vt in æternam vitam eas possiderent. O quam strictam &
abdicatam vitam sancti Patres in eremo duxerunt. Quam lon-
gas & graues tentationes pertulerunt? Quam frequenter ab ini-
mico vexati sunt? Quam crebras & feruidas orationes Deo ob-
tulerunt? Quam rigidas abstinentias quotidie peregerunt? Quam
magnum zelum & seruorem, ad spiritualem profectum habue-
runt? Quam forte bellum aduersus edomationem vitiorum ges-
serunt? Quam puram & rectam intentionem ad Deum tenuerunt?
Per diem laborabant, & noctibus orationi diuinae vaca-
bant; quanquam laborando ab oratione mentali minimè cessa-
rent.

Matth. 19.

3. Omne tempus vtiliter expendebant; omnis hora ad vacan-
dum Deo breuis videbatur: & præ magna dulcedine contempla-
tionis, etiam obliuioni tradebatur necessitas corporalis refectionis.
Omnibus diuitiis, dignitatibus, honoribus, amicis, & cogna-
tis renunciabant: nil de mundo habere cupiebant; vix necessaria
vitæ sumebant: corpori seruire, etiam in necessitate dolebant.
Pauperes igitur erant rebus terrenis, sed diuites valdè in gratia
& virtutibus. Foris egebant; sed intus gratia & consolatione di-
uina reficiebantur.

Iacobi 4.

4. Mundo erant alieni, sed Deo proximi ac familiares amici.
Sibiipsis videbantur tanquam nihili, & huic mundo despecti: sed
erant in oculis Dei preciosi & dilecti. In vera humilitate stabant,
in simplici obedientia vivebant, in charitate & patientiaambu-
labant, & ideo quotidie in spiritu proficiebant, & magnam apud
Deum gratiam obtinebant. Dati sunt in exemplum omnibus
religiosis: & plus prouocare nos debent ad bene proficiendum,
quam tepidorum numerus ad relaxandum.

5. O

5. O quantus feruor omnium religiosorum, in principio suæ sanctæ institutionis fuit? O quanta deuotio orationis? quanta æmulatio virtutis? quàm magna disciplina viguit? quanta reuerentia & obedientia sub regula magistri in omnibus effloruit? Testantur adhuc vestigia derelicta, quòd verè viri sancti & perfecti fuerunt; qui tam strenuè militantes, mundum suppeditaue-
runt. Iam magnus putatur, si quis transgressor non fuerit; si quis quod accepit, cum patientia tolerare potuerit.

6. O tepor & negligentia status nostri, quòd tam citò declina-
mus à pristino feruore; & iam tædet viuere, præ lassitudine & te-
pore. Utinam in te peius non dormiret profectus virtutum, qui
multa sapiens exempla vidisti deuotorum.

CAPVT XIX.

De exercitijs boni religiosi.

XV Ita boni religiosi, omnibus virtutibus pollere debet: vt sit
talis interior, qualis videtur hominibus exterior. Et meri-
tò multo plus debet esse intus, quàm quod cernitur foris: Quia
inspector noster est Deus, quem summopere reuereri debemus, *Matth. 5.*
vbicunq; fuerimus; & tanquam Angeli, in conspectu eius mun- *Psal. 32. &*
di incedere. *Hebr. 4.*
Omni die renouare debemus propositum nostrum, *Psal. 15.*
& ad feruorem nos excitare: quasi hodie primum ad conuersio-
nem venissemus, atque dicere: Adiuua me Deus in bono propo-
sito & sancto seruitio tuo: & da mihi nunc hodie perfecte inci-
pere, quia nihil est, quod hætenus feci.

2. Secundum propositum nostrum cursus profectus nostri, &
multa diligentia opus est bene proficere volenti. Quod si fortiter
proponens saepe deficit, quid ille, qui rarò aut minùs fixè aliquid
proponit? Varijs tamen modis contingit desertio propositi no-
stri, & leuis omisio exercitiorum vix sine aliquo dispendio transit.
Iustorum propositum in gratia Dei potius, quàm in propria sa-
pientia pendet; in quo & semper confidunt, quicquid arripiunt.
Nam homo proponit, sed Deus disponit, nec est in homine via *Prou. 16.*
eius.

3. Si pietatis causa, aut fraternæ vtilitatis proposito, quando-
que consuetum omittitur exercitium, facillè postea poterit recu-
perari. Si autem tædio animi aut negligentia facillè relinquitur,
satis culpabile est, & noxiuum sentietur. Conemur quantum *Eccle. 7.*
possumus, adhuc leuiter deficiemus in multis. Semper tamen
aliquid certi proponendum est: & contra illa præcipuè, quæ am-
plius nos impediunt. Exteriora nostra & interiora pariter no-
bis scrutanda sunt & ordinanda, quia vtraque expediunt ad pro-
fectum.

4. Si